

ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАСАДИ ПРИЙНЯТТЯ КОРОТКОСТРОКОВИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Бездітко Д.О.

Науковий керівник: Вербицька В.І., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Як відомо, керівники та менеджери вимагають від бухгалтерського управлінського обліку не тільки збору та узагальнення інформаційної бази стосовно роботи підприємства, а такої інформації, що слугувала би підґрунтям для вироблення ними ефективних та корисних правильних управлінських рішень.

Особливе місце в системі управління має прийняття раціональних короткострокових управлінських рішень, підкріплених оперативними даними управлінського обліку і аналізу. Найважливіше завдання в процесі збору та опрацювання з метою проведення короткострокового управлінського аналізу полягає в поділі всіх витрат організації на постійні, які не залежать від обсягу продажу, і змінні, величина яких змінюється зі зміною ступеня завантаження виробничих потужностей або обсягу виробництва.

При виробленні оперативних управлінських рішень змінні витрати є релевантними, тобто істотними. У зв'язку з цим слід враховувати особливості їхньої поведінки. У цій ситуації зручний і практичний у використанні маржинальний підхід. Нерелевантними в межах означеного методу вважають постійні витрати, внаслідок чого їх можуть виключити з розрахунків або представити окремо, водночас списуючи у звітньому періоді і зменшивши при цьому прибуток того ж періоду.

Традиційно для вироблення управлінських рішень на основі маржинального підходу користуються такими основними показниками, як:

- загальною сумою змінних витрат;
- питомими змінними витратами;
- маржинальним доходом (прибутком);
- питомим маржинальним доходом (прибутком);
- маржинальною рентабельністю.

Маржинальному підходу притаманна наявність значних можливостей використання при прийнятті рішень в таких господарських ситуаціях як: оптимальне використання наявних у підприємства виробничих потужностей; початок виробництва нового продукту; планування асортименту продукції, припинення виробництва конкретного продукту; оптимальне використання виробничого ресурсу, що є лімітуючим фактором; обґрунтування рішень по аутсорсингу; ціноутворення та інші.

Використання маржинального підходу при прийнятті короткострокових управлінських рішень дозволяє проаналізувати кілька альтернативних варіантів і вибрати з них найбільш оптимальний і вигідний. Це не тільки підвищує якість прийнятих управлінських рішень, а й тягне за собою максимізацію прибутку, що є основною метою функціонування будь-якого підприємства.

ПОДАТКОВІ ІНСТРУМЕНТИ СТИМУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

Гончар А.С.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Податкові інструменти (податкові пільги і преференції) стимулюючи розвиток економіки носять непрямий характер, тобто є різновидом непрямого бюджетного фінансування суб'єктів. Разом з тим, що вони є істотним фактором при прийнятті інвестиційних рішень. Податкове стимулювання значно перевищує кількість країн, які потребують значних капітальних вкладень. Крім того, податкове стимулювання може виявитися корисним для переорієнтації внутрішніх потоків капіталу в напрямках перспективних галузей економіки.

В даний час в Україні залишаються невирішеними серйозні проблеми створення економічних умов для нарощування інвестиційної діяльності, формування перспективних напрямків інвестицій в найближчі і середньострокові перспективи. Нестабільність знижує інвестиційну привабливість країни в цілому і її регіонів, несприятливо впливаючи на інвестиційний клімат [1].

У розвинених країнах є досвід регулювання промислового циклу за допомогою податків. Наприклад, у Швеції в роки піднесення стягувався особливий податок на інвестиції для стримування їх зростання. У періоди економічного спаду він знижувався або скасовувався з метою заохочення зростання капіталовкладень. Крім того, застосовувалася система інвестиційних резервів, коли підприємствам дозволялося відкладати в інвестиційні резерви до 40% їх доходів, що не підлягають оподаткуванню. У періоди ж спадів ці резерви залучалися для розширення інвестицій.

Важливим напрямком удосконалення податкового законодавства є створення системи податкових преференцій, які сприяють формуванню та раціональному використанню організаціями зовнішніх джерел фінансування інвестиційної та інноваційної діяльності. Промислова політика держави повинна сприяти інноваційному розвитку традиційних галузей промисловості. В першу чергу, слід приділити увагу виробничим підприємствам не сировинного сектора, яким доводиться конкурувати із зарубіжними виробниками. Ці ж підприємства відчувають жорстку конкуренцію на внутрішньому ринку праці з боку вітчизняних підприємств сировинних галузей і обслуговуючих їх секторів економіки, де заробітна плата істотно вище і куди спрямовуються найбільш кваліфіковані кадри.